

Mišek Pišek

V mišjem baru – tam, čez cesto,
hvalisa mišek Pišek se resno,
da le še en vič mleka spije,
potlej pa razjarjen
na mačji dom zavije.

Pozvonil da bo na mačja vrata
in zapiskal: »Kje si, reč kosmata?
Kaj se to pravi, meni sir ukrasti!
Zdaj ni pardona.
Mačja glava mora pasti.«

Čez plot bo zvalil nadlogo kosmato,
tam buldog Jaka čuva hišo in trato.
Naj z njim igra se miši in mačke –
to dobra bo šola
za kradljive mačje tačke!

»Daj, misli malo pokora brezglava,«
zažuga mišku točajka Ana.
»Z mačkom sir lahko razdelita,
namesto da vsak zase
za njim se podita.«

Mišek Pišek megleno zakolca,
mišje misli: Pametna punca.
In glej jo, srečo, se s stolčka zvrne,
takrat se mu v betici
svetla zvezda utrne.

Zdaj je jasna rešitev prava,
kako je brihtna ta mišja glava!
Že jutri sir bo na pol prelomil,
na mačja vrata bim, bam, bom
pozvonil.

Do jutri pa danes
še daleč se zdi,
zato: »Ana! Ančica zlata,
daj, še enega mi nalij.«

